

да придобые единъ пашапортъ говори му за прошение-то и за големо-то добро кое-то она отъ него ся надѣваше. По злосчастію нашій-атъ любомудрецъ (философъ) незнайше да пише: онъ исповѣдуваше че отъ какъ ся былъ предаль на терзеликъ-атъ совѣтъ былъ оставилъ литература-та; показа й обаче едного человѣка въ село-то кой-то можеше да исполни нейно-то желаніе. Прасковія весела си дойде и намыслила бѣше да послѣдува тойзи совѣтъ щомъ като на другій-атъ день ся сжмне. Като влѣзеха при беща й, гдѣ-то ся находха нѣкои други лица, Нейлеръ незагуби время съ гордостъ да ся похвали заслужба-та коя-то онъ на свята Прасковія бѣше сторилъ глаголющи че я отарвалъ отъ трудъ-атъ да направи едно чудо, и стори и още нѣкои и други такива на смѣшки; но тотчасъ остана застраменъ отъ отговоръ-атъ кой-то млада-та дѣвойка му даде.

“ Какъ можехъ, рече му она, да не положа азъ “ всичка-та моя вѣра на Божія-та благость?

“ Азъ не му ся помолихъ край рѣка-та осень “ едно малко время, и ако мои-те прани дрехи “ самнчки недойдоха, истина е по крайній мѣ- “ рѣ че дойдоха бозъ мене, и донесохася отъ